

[Ministeren for skatter og afgifter]

nr. 7 til lovforslag nr. L 255 og heller ikke til de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag til lovforslag nr. L 256.

Jeg skal kun komme med nogle få bemærkninger på baggrund af nogle af de økonomiske betragtninger, der er kommet.

Inden jeg kommer med dem, må jeg måske sige, at når vi ikke kan medvirke til vedtagelse af ændringsforslag nr. 7, det af CD'erne stillede forslag, der tager sigte på at øge tilskuddet til madvarer, så er det, fordi vi mener, at det forslag, som regeringen selv er kommet med, og som skal til første behandling efter det følgende lovforslag, er en bedre måde at yde kompensation på end ved den af centrum-demokraterne foreslåede ordning. Dertil kommer, at hvis man skulle udstrække det til de fødevaregrupper, som CD har med i forslaget, vil der være, jeg ved ikke, om jeg skal sige næsten uoverskuelige eller uoverstigelige administrative vanskeligheder, ikke alene i forbindelse med at holde kontrol indtil, men også i forhold til vores eksport på grund af de restriktioner, der så skulle indføres.

Så har det været nævnt, at der ikke var behov for en så stærk finanspolitisk stramning, som regeringen har lagt op til. Hr. Thorndahl var inde på spørgsmålet om kommunernes øgede udskrivning, og jeg må give hr. Thorndal medhold. Hvis hele den øgede udskrivning i kommunerne lægges ned som en øget kassebeholdning og er en 100 pct. opsparring, så vil en sådan skattepolitik i kommunerne naturligvis have finanspolitiske virkninger, også virkninger på vores betalingsbalance. Jeg tror dog ikke, at kommunerne hæver skatteprocenten alene for at lægge pengene i kassen, men nok også for at dække øgede udgifter i kommunerne, og så vil virkningen være en anden og skal vurderes ud fra et andet synspunkt.

Hr. Bollmann, og jeg tror også hr. Kaj Hansen, beskæftigede sig med stigningen fra 1 til 2 pct. i det private forbrug og ville ligesom fortælle, at der heri i sig selv ligger en finanspolitisk stramning. Jeg bliver altså nødt til her i salen, ligesom jeg gjorde det i skatte- og afgiftsudvalget, at gøre opmærksom på – og jeg håber, at man, når man får det at vide anden gang, har forstået sammenhængen i det – at i det finanslovforslag, der er fremsat, er der indregnet en forbrugsstigning på, jeg tror, det er 4–5 pct. Det er den

forbrugsstigning, der sættes ned. Men hvis man så har 1½ eller 1 pct. tilbage af den forbrugsstigning, så kan man ikke på ny sige, at der ligger et eller andet beløb, 300 eller 350 mill. kr., i det, for det er indregnet i det finanslovforslag, som er fremsat.

Må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, som var inde på nogle bemærkninger om bloktilskuddene og den stramning, der vil blive gennemført over for kommunerne, at den ordning og den reguleringssats, vi har i øjeblikket, i virkeligheden betyder, at staten yder et stigende statstilskud til de kommunale udgifter, der ligger ud over de normale løn-, pris- og omkostningsstigninger i kommunerne. Det er den problematik, som vi mener ikke er rimelig i den givne situation, og som man nu vil forhandle med kommunerne om en ændring af, og hvor man altså i 1979 kun vil beregne det ud fra halvdelen af det, som det ellers ville have været. Det er altså en stramning for kommunernes vedkommende på 350 mill. kr. Nu bliver det måske knap 350 mill. kr., men det er udgangspunktet, og disse 350 mill. kr. skal altså ses i forhold til de samlede statstilskud til kommunerne over bloktilskuddene på, skal vi sige godt og vel 16 mia kr., et meget stort beløb, som de 350 mill. kr. jo er en meget beskednen andel af.

Der er måske også grund til at nævne, at der har været fremsat mange beregninger over, hvilke virkninger den samlede politik over for kommunerne vil få for udskrivningsprocenten. Det er der også redegjort for i skatte- og afgiftsudvalget. Indenrigsministeren har jo udførligt opgjort virkningerne for kommunerne i plusser og minusser, og disse plusser og minusser indebærer jo, at den samlede virkning over for kommunerne kun vil være en forøgelse af den kommunale udskrivningsprocent på godt 0,2 pct. Altså ikke et voldsomt udslag, ikke et voldsomt udsving. Det synes jeg man også skal have med i denne bedømmelse.

Vi er fra regeringens side selvfølgelig klar over, at vi ikke har et flertal her i folketingsalen, men vi håber og tror på, at der er et flertal her i folketingssalen, der vil forstå nødvendigheden af, at der føres en strammere finanspolitik, at der føres en ændret økonomisk politik, som kan rette vores økonomi op, og de forslag, som nu ligger til behandling, må ikke betragtes som uvenlige handlinger.